

Janusz Panasewicz, Rio

Kiedy budzi sie znow dzien.
Jak w zaczarowanym snie.
Ludzisz sie ze jestes w Rio.
Czujesz w sobie samby rytm.
Zapach wody piasek z wydm.
Slodkie nimfy ciala myja.
Patrzysz w lustro mowisz ehh.
Znow ochote mam na grzech.
Chce sie zyc!
Chce sie zyc!
Czemu zawsze tak ma byc.
Gdy nie musisz robic nic.
I ochote masz na wino.
Ktos Cie budzi czegos chce.
To na prawde jakis pech.
Tak cudownie bylo w Rio.
Kiedy budzi sie znow dzien.
Ty ochote masz na sen.
No chce sie zyc!
Chce sie zyc.
Chce sie zyc!